

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0070 van 28 juni 2011
in de zaak 1011/0575/SA/2/0520

In zake: mevrouw [REDACTED], wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Thomas STERCKX
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Roderveldlaan 3

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Nele ANSOMS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 16 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 23 december 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier van 27 oktober 2009 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen meergezinswoning met handelsgelijkvloers.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie H, nummer 435G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot schorsing.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 juni 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] vraagt met een op 4 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 28 april 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 31 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van een meergezinswoning met handelsgelijkvloers”*.

Het gebouw bestaat uit 3 bouwlagen. Op de gelijkvloers blijft de bestemming van het handelspand en op de eerste en tweede verdieping komt telkens een appartement. De zolderverdieping wordt verwijderd en er wordt een mansardedak, in plaats van het huidige hellend dak, aan de voorgevel geplaatst met een plat dak tot aan de achtergevel. De kroonlijst blijft aansluitend aan het pand met huisnummer 9. De achtergevel wordt gedeeltelijk opnieuw opgetrokken. De achteraanbouwen op gelijkvloers en eerste verdieping worden herbouwd.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, "Afbakeningslijn kleinstedelijk gebied", dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 28 juli 2006.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek wordt 1 bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partij.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen brengt op 1 oktober 2009 een gunstig advies uit.

De brandweer van de stad [REDACTED] brengt op 12 oktober 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 22 oktober 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier verleent op 27 oktober 2009 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomenende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 28 oktober 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 23 december 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de partijen te hebben gehoord op 20 december 2010, beslist de verwerende partij op 23 december 2010 om het beroep onontvankelijk te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

"...

Ontvankelijkheid:

Art. 4.7.21, §3, 3° VCRO stelt het volgende: "Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende : de dag na deze van aanplakking."

Uit een arrest van de Raad voor Vergunningsbetwisting inzake de provincie Oost-Vlaanderen, blijkt dat de Raad er mee instemt dat de termijn van "30 dagen na aanplakking cfr. art. 4.8.16 § 2 VCRO" aanvangt de eerste dag na de dag van aanplakking. (Raad voor Vergunningsbetwisting, arrest nr. A/2010/0016 van 26 mei 2010 In de zaak 2009/0106/SA/3/0074).

*Naar analogie met de Raad, moet ook bij deputatie beroep worden ingesteld binnen 30 dagen na de eerste dag van de aanplakking.
De vergunning werd afgeleverd op 27 oktober 2009.*

Volgens beroepers werd de vergunning niet opgehangen. De aanvragers beweren dat de gemeente had gesteld dat zij zouden instaan voor de aanplakking. De gemeente kan ook geen attest van aanplakking afleveren. De aanvragers beweren dat de gemeente had gesteld dat zij zouden instaan voor de aanplakking.

Beroepers beweren, naar analogie met de vroegere procedure bij de Raad van State dat de beroepers dus maar kennis konden nemen van de beslissing vanaf de start der werken.

Hiermee wordt echter niet akkoord mee gegaan. De VCRO voorziet geen decretale gevolgen voor het niet aanplakken. Bovendien werd er in eerste aanleg een openbaar onderzoek georganiseerd en heeft de beroeper geen bezwaar ingediend. De beroeper had er in ieder geval toen al weet van dat er een procedure lopende was. Het instellen van een beroep een jaar na het afleveren van de vergunning is bijgevolg niet redelijk.

Algemene conclusie: Het beroep is onontvankelijk.

...

BESLUIT:

Artikel 1 - Net beroep van [REDACTED], belanghebbende derde, tegen het besluit van 27 oktober 2010 van het college van burgemeester en schepenen van Lier, waarbij de vergunning tot verbouwen meergezinswoning met handelsgeijkvloers voorwaardelijk wordt verleend, op een terrein, gelegen te [REDACTED], wordt onontvankelijk verklaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zoals blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 14 januari 2011.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 16 februari 2011, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij stelt dat zij over het rechtens vereiste belang beschikt als rechtstreekse buur en rechtstreekse hinder en nadelen ondervindt van de bestreden beslissing door de schending van de privacy.

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten het rechtens vereiste belang van de verzoekende partij.

De Raad is evenwel van oordeel dat de verzoekende partij in deze in principe geen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen dient te bewijzen. De verzoekende partij beschikt immers over een evident procedureel belang.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege immers uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband bijkomend op dat het begrip 'vergunningsbeslissingen' betrekking heeft op de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De verzoekende partij heeft op 28 oktober 2010 administratief beroep aangetekend tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van 27 oktober 2009.

De omstandigheid dat het administratief beroep door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard wegens laattijdigheid doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende partij om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad.

Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingesteld beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verzoekende partij heeft met een brief van 6 juni 2011 verklaard afstand te doen van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gezien er tussen de partijen een dading werd gesloten.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben zich respectievelijk op 10 juni 2011 en 7 juni 2011 akkoord verklaard met de afstand van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van de vordering tot schorsing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 23 december 2010 wordt vastgesteld.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 juni 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS